

Klagan, och tröst, då den
äreborne och
wälförståndige nu mera
hoos Gud sali...

Törn, Erlandus Erlandi,

1 Ic 1688 Puke, Lorentz

National Library
of Sweden

Blagan/ och Tröst/ 133 40 41

Den Åreborne och Wålförståndige nu
mera hoos Gud Salige

Herz **CHARLES**
WALDE

Handels Man och Bryggare uti den
na Kongl. Residenz Staden Stockholm i sin Hwi-
lokanmar nedsattes i S. Mariæ Magdalena
Kyrckja den 7 Octobris Anno 1688.

I ett sorgeligit Samtal emellan två sate Wenner/
Ensalbigast fattad

uff

Erlando Törn Alaad :

Cantic. Cantic. 4. v. 16.

Lat up Nordanwäder/ Och kom Sönnan Wäder/ Och blås igenom
min Detegård/ att hans Orter måga drypa.

Tryckt i Stockholm aff **JAC** Wall,

1688

41

1688

Philomena

Ah ! huru djupt ett Sorge • qwas
Mig råkat här på Jorden!
Den ljuffte Skatt mig Himblen gaf
Han är bort • röswadt worden ;
Ach usle Werld ! som full med flärd
Här så ostendig swäfwar ;
Mitt Hjerta der af bäfwar.

Bewiser mig min Dgon får
Den Tröst uti min Smerta :
Att edre Källor rinna här ;
Utgjut och dig mitt Hjerta :
Och jämnren Er / min sinnen fler /
Be • klagan låter höras ;
Att hårda Stenar röras.

3 Foglar qwick / i snella Diur /
3 Sorg • Klag • stemmande Swaner ;
För mig i låten i Er Bur /
Ja och på släta Planer
En Sorge • Röst / uti ert Bröst /
Att Echo igen gifwer
Hur Sorgen Hjertat riswer.

Si Turturdufwan på grön qwist /
Sig aldrig sedan hwillar :
När hon sin trogna Maka mist /
Men fort i Sorgen illar :

Så vill och Jag/ ha samitta lag;
Nu slyter beta Tårar/
Ty Gud mitt Hjerta sårar.

41

Menophilus min Wenn så kär/
Menophilus mit Hjerta/
Ach wor' Menophilus min här!
Jag aldrig mer begerde:
Nu måst iag stå/ med mine små
Menophilus iag saknar/
Gwad sofwer iag el' waknar.

Ach Themis god/ säg mig ditt Sinn/
Är det i wicht rätt skattade?
Att här skall rönas Täre & Rinn/
Aff Sorgen helt umattadt:
Der doch Fromhet/ iag det wäl wet/
Med wakra Dygden bodde/
Ja listweligen grodde.

Ty mången som med arga list/
Sin Werld igenom wandrar:
Och den på Bröd här lider Brist/
Hans Tid sig en förändrar:
Men se min Wån/ måst ha sig hän/
Och nu til Graswen strida:
O hwilken höglig Qwida!

Du

Du strenge Themis Dotter led/
O Atropos ! som hastat
Att göra fullt din Nors beled/
Och för mig här kullkastat
Min käre Wen/ försvar och hägn/
Din grymhet jag beklagar/
I alle mine dagar.

Menophilus min Wenn så fromm/
Din wåna Bild jag gömmer/
Min Tunga låder wed min gomm/
Om jag din Kerlek glömmmer ;
Min tankar all/ sedz hafwa skall
Aff dig/ nest Gud/ site Nöje :
En hemlig lust och löje

Menophilus min Wenn så kär,
Menophilus mit Hjerta.
Ach wor Menophilus sjelf här !
Jag aldrig mer begårdte:
Nu måst jag stå/ med Barnen små/
Menophilus wi sakna/
Swad säfwe wi el wakna.

Me:

Hvad är för suet hwad Klage, gråt
 Min Käreste i fören ?
 Hwad äro Kinder Er så wät ?
 Mitt Hierta i så rören
 Er sorgne Ord/ å mig som Mord/
 Jag kan en tyster wara ;
 Men något litet swara.

Er Ord lag hördt/ i för så fram
 Som skull en nån tröst wara ;
 Och at i welen Sorgen gramm
 En låta från Er fara ;
 Men utt Pust/ ha nöje lust/
 Der till och flere mana ;
 Att Sorgen en skall stana.

Det är wäl wist/ Er trohet stor
 Jag der utaf wäl röner/
 Förnimmer hwad i Hiertat bor/
 Gud Er dersöre löner.
 Den Kerlek sann wist til hwar ann
 Ha dragit/ inz en låta/
 An förja sucka gråta.

Doch måst man en på Hednistet wis
 I Sorgen sig fördjupa,
 At göra at sig sielf ett ris ;
 Och i förwistland stupa.

Hwen

Hvem hafver godt af sådan lät ?
Mod Merg och alt försvinner
Om man sig ej besinner.

Så lät då Philomena minn ;
Lät bli som Gud behagar.
Lät det sig lampa til ditt sinn/
Som Gud det skickar lagar.
Wendt nu igen: haf Gud til Wenn
Som Sorgen kan förhindra/
Och alla stunder lindra.

Er Enslighet/ med Barnen små ;
Som i nu nödgas lida/
Mäst i doch tolligt undergå ;
Och utgång der påbida.
I detta här/ af Gudz Ord lär ;
Att den wernlös män wara/
Will Gud här sielf förswara.

En ho är som war Herre ? fast
Han hafver högst sitt säte :
Ser han all rumm/ ja med stor hast/
Och Jorden ej förgäter ;
Ej lider han/ när frommer Man
Skall öfwer machten lida/
I sin Korstkola strida.

Men det i sedan kommen fram
Ett spørsmål klagligt drifwa/
Hwi Parca ha ey likar' fram/
Från Werlden kunnat ristwa:
Så må i så/ det at förstå;

Som Klubban Wigger drifwer/
Alle Gudz bestelning blifwer.

Nu ware JESUS stedz Er hos.
Min Käreste bland alla.
Jag går i Glädjen nu min kos/
Er will jag Gud befälla.
Haf gramm acht på wår Plantor små;
Mifunner mig ey Frögden
Jag njuter nu i Högden.

Så låt då Philomena minn,
Låt bli som Gud behagat.
Låt i min små och bli Er sinn
Som Gud det skickat lagat.
Så wender 'gen; har Gud til wenna.
Som Sorgen kan förhindra/
Och alla stunder lindra.

Gordom

M =

Phil Acad.

Philomena.

H Af tack/ haf tack min Kärste Venn/
För det i will mitt Hjersta ;
Af Sorgen låsa nu igenn/
Förtaga all min Smerta.
Har Gud det gjorde/ länge ware bort :
Att jag hans råd skull lasta/
Och tuchtan hans förfasta.

Så säj då sött på JESU Arm/
Sin Aminnelse blida
Skall doch en gå utur min Barm/
Fast tu är från min Sida.
I Hjerstat mitt/ jag namnet ditt/
Nu skall så hårt inskrifwa ;
Att ingen skall det drifwa.

O Jesu god ! Du Ankors Tröst/
Och Faderlösas Fader/
Styrck låtta nu vårt tunga Bröst/
Af Suckar gör oss glade.
Lät oss tillit/ i Himmelrik/
Igen komma tilsamman/
I Ewig Frögd och Samman !!

